

**PROJEKT REMONTU ELEWACJI FRONTOWEJ
I BRAMY PRZEJAZDOWEJ
BUDYNKU MIESZKALNO – USŁUGOWEGO
PRZY UL.DWORCOWEJ 29 W BYTOMIU**

***W RAMACH REWITALIZACJI PODOBSZARU 10 W BYTOMIU
OKOLICE ULICY DWORCOWEJ I RYNKU***

OBIEKT: Kamienica mieszkalno - usługowa
kategoria obiektu budowlanego XIII

TEMAT/STADIUM: Projekt Budowlany

INWESTOR: Wspólnota Mieszkaniowa
przy ul. Dworcowej 29
41-902 Bytom

ADRES INWESTYCJI: ul. Dworcowa 29
41-902 Bytom
Działka nr: 1578/51
obręb: Bytom

JEDNOSTKA PROJEKTOWA:

AUTOR OPRACOWANIA:

mgr inż. arch. Ihor Syczyk
nr upr. arch. bud. 18/75/kt

inż. arch. Natalia Bryłka

tech. arch. Marek Bończyk

styczeń 2020 r.

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA

1. DANE OGÓLNE

- 1.1. Podstawa opracowania
- 1.2. Przedmiot i zakres opracowania
- 1.3. Ochrona konserwatorska

2. OPIS OGÓLNY STANU ISTNIEJĄCEGO – OBSZAR ODDZIAŁYWANIA

- 2.1 Sytuacja
- 2.2 Opis obiektu
- 2.3 Ogólny opis stanu zachowania elewacji budynku i czynników mających wpływ na obecny stan techniczny

3. PROGRAM PRAC PRZY ELEWACJI FRONTOWEJ WRAZ Z OCENĄ STANU TECHNICZNEGO POSZCZEGÓLNYCH ELEMENTÓW BUDYNKU.

- 3.1 Przyziemie budynku
- 3.2 Tynki na wyższych kondygnacjach elewacji
- 3.3 Gzymsy i elementy ciągnięte
- 3.4 Malowanie kolorystyczne elewacji
- 3.5 Program prac dla elementów ceglanych na elewacji frontowej
- 3.6 Płyty balkonowe loggi
- 3.7 Blacharka dachowa, blacharka elewacyjna
- 3.8 Stolarka okienna i drzwiowa
- 3.9 Elementy metalowe – balustrady balkonów

4. KOLORYSTYKA ELEWACJI

5. WNIOSKI I ZALECENIA KONSERWATORSKIE

6. BRAMA PRZEJAZDOWA

- 6.1 Termorenowacja wnętrza bramy przejazdowej

7. UWAGI KOŃCOWE

8. SPIS RYSUNKÓW BUDOWLANYCH

9. ZAŁĄCZNIKI

Informacja Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia

Dokumentacja fotograficzna

Dokumentacja rysunkowa.

OPIS TECHNICZNY

DO PROJEKTU REMONTU ELEWACJI FRONTOWEJ I BRAMY PRZEJAZDOWEJ

budynku mieszkalno - usługowego zlokalizowanego przy ul. Dworcowej 29 w Bytomiu

1. DANE OGÓLNE

1.1. Podstawa opracowania

- umowa nr KWE/1590/ADM3/2019 z dnia 20 grudnia 2019 roku;
- uzgodnienia wstępne dokonane z zarządcą budynku;
- dokumentacja fotograficzna stanu istniejącego;
- inwentaryzacja budowlana elewacji i bramy przejazdowej wykonana w grudniu 2019 roku;
- wizja lokalna na przedmiotowym obiekcie odbyta przez autorów opracowania w styczniu 2020 roku;
- mapa zasadnicza;

1.2. Przedmiot i zakres opracowania

Przedmiotem opracowania jest projekt dla prac związanych z remontem elewacji frontowej i bramy przejazdowej z wykonaniem nowej kolorystyki kamienicy mieszkalno – usługowej zlokalizowanej przy ul. Dworcowej 29 w Bytomiu.

Zakres opracowania projektu obejmuje remont elewacji frontowej budynku oraz remont bramy przejazdowej prowadzącej na podwórze budynku.

1.3. Ochrona konserwatorska

Budynek znajduje się na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego śródmieścia Bytomia pod nazwą „Plan Rewitalizacji i Rozwoju Śródmieścia (ReRoŚ)” oraz jest wpisany do Gminnej Ewidencji Zabytków.

2. OPIS OGÓLNY STANU ISTNIEJĄCEGO – OBSZAR ODDZIAŁYWANIA

2.1. Sytuacja

- Adres ewidencyjny	-	41-902 Bytom, ul. Dworcowa 29
- Województwo	-	Śląskie
- Miasto	-	Bytom
- Rok budowy	-	1901
- Styl	-	Eklektyzm

Obszar opracowania obejmuje działkę śródmiejską zabudowaną kamienicą, zlokalizowaną przy ul. Dworcowej 29 w Bytomiu. Zgodnie z wyrysem z mapy ewidencyjnej budynek zlokalizowany jest na działce nr 1578/51, wewnętrzne podwórze budynku jest na odrębnej działce o nr 1579/51.

Działka zabudowana w 100 % budynkiem, główne wejście do budynku znajduje się od strony ul. Dworcowej poprzez bramę przejazdową.

Remont elewacji budynku nie zmienia jego sposobu użytkowania obiektu, zmieni się natomiast obrys zewnętrzny bramy przejazdowej ze względu na docieplenie ścian.

Układ komunikacyjny oraz sieci uzbrojenia terenu pozostają bez zmian.

Nie istnieje kolizja planowanego zakresu inwestycji z istniejącymi sieciami uzbrojenia podziemnego terenu.

Zestawienie powierzchni pozostaje bez zmian.

Obszar oddziaływania obiektu – działki nr 1578/51; 1579/51; 1453/101 (dr).

Art. 5 ust.2 pkt 9 Prawa Budowlanego.

2.2. Opis obiektu

Rzut.

Rzut poziomy budynku frontowego ma kształt prostokąta. Budynek frontowy podpiwniczony, posiada cztery pełne kondygnacje nadziemne + poddasze w części użytkowe. W poziomie parteru znajduje się przejazd bramny na podwórze wewnętrzne. Dojście do głównej klatki schodowej znajduje się w przejeździe bramnym.

W poziomie parteru znajdują się lokale usługowo – handlowe, na wyższych poziomach znajdują się lokale mieszkalne. W części tylnej działki znajdują się oficyna lewa i prawa oraz tylna. Wejście do oficyn dostępne jest od strony dziedzińca poprzez odrębne klatki schodowe.

Budynek znajduje się na obszarze objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego śródmieścia Bytomia pod nazwą „Plan Rewitalizacji i Rozwoju Śródmieścia (ReRoŚ)” oraz jest wpisany do Gminnej Ewidencji Zabytków.

Położony jest w zwartej zabudowie ulicznej w obrębie śródmieścia.

Elewacja frontowa.

Elewacja czterokondygnacyjna, 5-osiowa, symetryczna.

Elewacja o formach eklektycznych, symetryczna, w jej części centralnej spiętrzony wykusz, nad którym znajduje się balkonik i szczyt; w osiach bocznych - loggie balkonowe. W płycinach motywy roślinne i tarcze z literami: "Gbr." i "S." (Gebrüder Schindler = Bracia Schindler).

Elewacje tylne

Elewacja tylna i elewacje oficyn w całości tynkowane. Nie posiadają dekoracyjnego detalu architektonicznego.

2.3. Ogólny opis stanu zachowania elewacji budynku i czynników mających wpływ na obecny stan techniczny.

Powodem podjęcia prac rozpoznawczych stanu zachowania elewacji i opracowania sposobu remontu są występujące uszkodzenia struktury elementów z tynku, wynikające w dużym stopniu z braku prowadzenia bieżących remontów, napraw i konserwacji poszczególnych elementów. Wszystkie te elementy wykazują duży stopień zużycia i są w ogólnie złym stanie aż do ich odpadania włącznie. Najniebezpieczniejszą sytuację stwarza występująca korozja wypraw tynkarskich na elewacjach. Skutkuje to przede wszystkim zatrzymaniem wody w ubytkach, która w okresach zimowych zamarzając i rozmarzając rozsadza i wyszczerbia na stykach poszczególne elementy z tynku. Ponadto wszystkie elementy elewacji są silnie zanieczyszczone powierzchniowo osadami sadzy i pyłów, występującymi wykwitami soli, zaś w miejscach zacienionych utrzymującymi się koloniami mikroflory. Ogólnie wszystkie te czynniki powodują powierzchniową destrukcję lica elewacji.

3. PROGRAM PRAC PRZY ELEWACJI FRONTOWEJ WRAZ Z OCENĄ STANU TECHNICZNEGO POSZCZEGÓLNYCH ELEMENTÓW BUDYNKU.

3.1. Przyziemie budynku.

W poziomie parteru elewacji frontowej w obrębie lokali handlowych ściany obłożono elementami kamiennymi z granitu, wg odrębnych i niespójnych kolorystyk. W części środkowej wokół bramy przejazdowej elewacja tynkowana.

Cokoły elewacji frontowej w częściach gdzie nie są obłożone elementami kamiennymi wykonane są z wypraw tynkarskich cementowo -wapiennych obrobionych na gładko. Tynki cokołowe noszą ślady wielu napraw pochodzących z różnych okresów czasu, przez to poszczególne „łaty” różnią się znacznie kolorystyką i przede wszystkim zastosowanym materiałem i fakturą. Częściowo przy bramie przejazdowej widoczne mozaiki wyklejone na ścianie w części cokołowej, najprawdopodobniej wykonane w latach 80-tych.

Widoczne są zawilgocenia i spękania tynków cokołowych głównie na styku z gruntem i w narożach budynku. Niektóre partie tynków cokołowych wyraźnie odspoiły się od ściany, podczas opukiwania tynków często natrafia się na tzw. „głuche tynki”. Widoczne są także niewielkie uszkodzenia mechaniczne.

Woda wnikać w strukturę muru we wszystkich jej postaciach jest czynnikiem mającym największy wpływ na jego destrukcję. Zawilgocenie w tym przypadku powstaje na skutek kilku czynników a mianowicie:

- absorpcji wilgoci znajdującej się w atmosferze - prowadzi to do przenikania pary wodnej poprzez naturalne pory w głąb materiału i skraplania się w jego wnętrzu lub na powierzchni zewnętrznej,
- zamakania powierzchniowego podczas opadów atmosferycznych (woda rozbryzgowa) lub topnienia śniegu,
- kapilarnego podciągania wody z gruntu przy fundamencie,

W tym przypadku zawilgocenia murów fundamentowych nie są duże, należy jednak

założyć konieczność osuszenia muru za pomocą tynku renowacyjnego. W chwili obecnej opierając się na oglądzie zewnętrznym bez wykonywania wykopów sondażowych a także mając na uwadze niewielkie zawilgocenie murów przyziemia wykonanie dodatkowo izolacji poziomej wydaje się niekonieczne.

3.2. Tynki na wyższych kondygnacjach elewacji

Tynki na elewacji frontowej wraz z gzymsami, wykonane są z tradycyjnych wypraw tynkarskich. Powierzchnia tych elementów w całości wyprawiona jest tynkiem cementowo – wapiennym o fakturze gładkiej. Tynki noszą nieliczne ślady dawnych przemalowań, w chwili obecnej nieczytelne. Silne zmurszenia i spękania tynków występują w miejscach zalewania wodą z uszkodzonych obróbek blacharskich oraz rur spustowych. Tynki zniszczone, w większości odspojone od podłoża.

Program prac dla elementów tynkowanych na całej elewacji:

Przygotowanie podłoża ścian elewacyjnych:

- a) wykonać cało powierzchniowe oczyszczanie elewacji przez usunięcie istniejących, popękanych i odpojonych starych powłok malarskich do warstwy licowej wyprawy tynkarskiej ewentualnie także popękanych i odpojonych fragmentów (lub całościowo) tynków licowych i podkładowych do zasadniczego podłoża murowego. Oczyszczenie z farb wykonać ręcznie, mechanicznie lub za pomocą strumienia ciśnieniowego wilgotnym piaskiem kwarcowym (tzw. metoda CePe); usunięcie tynków przez skucie i odmuch sprężonym powietrzem lub średniociśnieniowy opłuk wodą i wysuszenie przed kolejnymi etapami prac.
- b) całość elewacji poddać w razie potrzeby zabiegowi impregnacji wzmacniającej podłoże przy użyciu preparatu gruntującego głęboko penetrującego, zużycie w roztworze ok. 0,2l/m². Sezonowanie podłoża po aplikacji ok. 36 godzin,
- c) po wykonaniu zabiegów jak w punktach a-b w miejscach ubytków wgłębnych lub na całej powierzchni wykonać obrzutkę kontaktową z zaprawy mineralnej na grubość do ok. 0,5cm i pokryciu ażurowym powierzchni w 50% zużycie ok. 4,5-5 kg/m²). Sezonowanie 1-2 dni,
- d) następnie na wszystkie te miejsca (lub cało powierzchniowo) licując do płaszczyzny tynków zachowanych założyć podkładowy tynk mineralny, trasowo-wapienny, sezonowanie po nałożeniu ok. 5-7 dni na każdy 1cm grubości (zużycie ok. 10kg/m²/1cm grubości). Ewentualnie materiały podane w punkcie 1 c i d można zastąpić standardowym tynkiem wapienno-cementowym sporządzonym na budowie przy użyciu spoiw trasowych, które eliminują skurcz zapraw tj. wapna trasowego i cementu trasowego w odpowiednich proporcjach i kwarcowego kruszywa rodzimego o zadanej granulacji. Sezonowanie analogicznie jak dla tynków gotowych.

Renowacja właściwa-tynki licowe:

- a) na uzupełnione (lub wytynkowane podkładowo w całości) podłoże nałożyć nową warstwę licową przy użyciu mineralnej, drobnoziarnistej, elastycznej masy szpachlowej zawierającej mikrowłókna, stosowanej do wykonania gładko zatartych tynków nawierzchniowych

(zużycie ok. 3,5 kg/m²/grub.maks. 4-5mm) z jednoczesnym przypowierzchniowym zatopieniem siatki z włókna szklanego (zużycie ok. 1,1 mb/m²) dodatkowo zabezpieczającej elewację przed powstawaniem mikrospekkań i rys.

b) strukturę ostateczną wykonać przez zafilcowanie drugiej, cienkiej warstwy szpachlówki

Uwaga:

Do renowacji i zabezpieczenia stref pasów cokołowych przy bramie przejazdowej można stosować ultra elastyczną i odporną udarowo kompozycję warstwową zaprawy zbrojącej podkładowej z zatopieniem w niej siatki z włókna szklanego tzw. pancernej oraz tynku nawierzchniowego o wybranym uziarnieniu.

3.3. Gzymsy i elementy ciągnione.

Ocenę gzymsów podobnie jak tynków przeprowadzono na podstawie oględzin zewnętrznych i miejscowych badań polegających na ostukiwaniu młotkiem. Widoczne są liczne powierzchniowe spękania i odspojenia tynku, zwłaszcza w narożnikach i dolnych partiach gzymsów. Należy założyć wymianę tynku na gzymsach w ok. 80 %. Faktura nowych tynków nieco bardziej gładka o uziarnieniu ok. 1 mm

- Zbić istniejące tynki, oczyścić za pomocą szczotek metalowych ceglaną konstrukcję gzymsów, usunąć wszelkie luźne elementy. Przed zbiciem tynków na gzymsach należy wykonać szablony istniejących profili gzymsów.
- Fragmenty, które są szczególnie osłabione należy przed uzupełnieniem ubytków wzmocnić strukturalnie poprzez zabieg impregnacji wzmacniającej podłoże przy użyciu preparatu gruntującego głęboko penetrującego. Sezonowanie podłoża po aplikacji ok. 36 godzin.
- W razie konieczności fragmenty gzymsu należy przytwierdzić kotwami ze stali nierdzewnej Ø 6mm w rozstawie dobranym na miejscu ale nie mniej niż co 30 cm, lub gwoździ mosiężnych oraz drutu mosiężnego min. Ø 2 mm. Długości kotw powinny być dobrane indywidualnie zgodnie z głębokością ubytku. Osadzenie kotw lub gwoździ w otworach przy użyciu odpowiedniego kleju (zgodnie z wytycznymi producenta). Kotwy lub gwoździe od strony warstwy licowej odgiąć w kształt litery U.
- Gzyms pokryć tradycyjnymi tynkami cementowo-wapiennymi III kat. o fakturze piaskowej i uziarnieniu ok. 1 mm, przecierając całościowo celem ujednolicenia faktury tynku.
- Reprofilacja ubytków – zależnie od rodzaju i głębokości lekką niskoskurczową zaprawą do większych ubytków (1-5cm) a następnie zaprawą do warstw nawierzchniowych, licowych (2-2,5cm), także w technice ciągniętej z szablonu/wózka.

Uwaga:

Powyższe materiały nadają się tylko do detalu sztukatorskiego mineralnego (tzw. zaprawowego) z wyłączeniem elementów gipsowych modelowanych lub odlewanych, które można jedynie impregnować wzmacniająco analogicznie jak zaprawowe, natomiast reprofilować należy wyłącznie masami na bazie gipsów.

3.4. Malowanie kolorystyczne elewacji (po wysezonowaniu tynków licowych).

- a) przed nałożeniem warstw malarskich powierzchnie tynków należy zagruntować dla obniżenia i wyrównania chłonności podłoża, co skutkuje obniżeniem zużycia farb elewacyjnych i prawidłową równomiernością ich nakładania. Sezonowanie 1 dzień.
- b) następnie wykonać 2-krotne malowanie farbą elewacyjną krzemoorganiczną o bardzo wysokiej odporności na brudzenie. Zaleca się stosować farby do malowania elewacji restaurowanych budynków i obiektów zabytkowych, zwłaszcza w strefach dużych zanieczyszczeń atmosferycznych i przemysłowych.

Zużycie farby ok.0,3-0,4l/m²/2-krotne malowanie.

Sezonowanie warstw min.8-12 godzin przed nałożeniem kolejnej warstwy.

3.5. Program prac dla elementów ceglanych na elewacji frontowej

Czyszczenie elementów ceglanych w celu przywrócenia im pierwotnych walorów estetycznych polegać będzie na usunięciu z ich powierzchni ciemnych zbitych strukturalnie nawarstwień i starych warstw farby.

Ze względu na istniejące duże zawilgocenie detali konieczne jest odstąpienie od metod oczyszczenia w których stosuje się wodę o zwiększonym ciśnieniu i temperaturze wraz z odpowiednimi dodatkami czyszczącymi. Zastosowanie tych środków spowoduje dalsze znaczne zawilgocenie elementów tym bardziej, że czyszczone będą tylko fragmenty elewacji.

Do wykonania powierzchniowego czyszczenia należy użyć metody „suchej” polegającej na strumieniowaniu ścierniwem pod ciśnieniem powierzchni oczyszczanych elementów. Granulację, twardość ścierniwa i ciśnienie podawania dobierać należy zależnie od rodzaju i grubości nawarstwień oraz stanu zachowania podłoża ceglanego. Konieczne jest wykonanie powierzchni próbnych.

W celu uniknięcia nadmiernego pylenia użyć lekko wilgotnego ścierniwa lub ze ścierniwem suchym podać parę wodną z wytwornicy.

Proces oczyszczania można w każdej chwili przerwać, a na oczyszczonych elementach można przeprowadzić zabiegi wzmacniające.

Przed przystąpieniem do czyszczenia ścierniwem należy całkowicie rozebrać nakrycia poszczególnych gzymsów i obróbek, oraz mechanicznie usunąć zmurszałą zaprawę ze spoin na głębokość 2 cm.

Cegłę po jej oczyszczeniu i ewentualnym uzupełnieniu ubytków oraz wysuszeniu należy zaimpregnować wzmacniająco (o ile to konieczne) – vide pkt. 3.2 b a następnie zahydrofobować rozpuszczalnikowym preparatem (krzemoorganicznym środkiem na bazie rozpuszczalnika organicznego, który nie zmienia barwy podłoża). Nie zaleca się stosowania preparatów wodnych, ponieważ ich skuteczność (głębokość penetracji kapilarnej) i trwałość (skuteczność ochrony podłoża w horyzoncie czasu) jest znacznie mniejsza od rozpuszczalnikowych. Ponadto preparaty wodne mają znacznie większą tendencję do migracji strukturalnej spoiwa zmniejszającej jego głębokość penetracji wgłębnej.

W przypadku, gdy mamy do czynienia z dużymi ubytkami w cegle reprofilację należy

wykonać mineralną zaprawę z dodatkiem mikrowłókien (tzw.kit) w kolorze dobranym do oryginału podłoża (cegły).

Tam gdzie istnieje konieczność uzupełnienia lub spoinowania cegły (ceramicznej) należy zastosować mineralną zaprawę spoinową dobraną do koloru oryginału.

3.6. Płyty balkonowe loggi

Remont płyt balkonowych loggii przewiduje wykonanie naprawy warstwy spadkowej, wykonanie nowej izolacji przeciwwodnej oraz ułożenie posadzki betonowej.

UWAGA: W założeniach projektowych przyjęto zastosowanie materiałów pochodzących w większości od jednego producenta aby uzyskać pełną zgodność technologiczną. Dopuszcza się zastosowanie materiałów innego producenta lecz również dla całego systemu.

Zakres prac przygotowawczych i naprawczych. Przed przystąpieniem do wykonania hydroizolacji płyt balkonowych loggii oraz założenia nowej posadzki należy wykonać poniższy zakres prac:

prace rozbiórkowe > polegają na ręcznym skuciu istniejącej posadzki z płytek oraz posadzek cementowych, usunięciu wszystkich luźnych fragmentów betonu konstrukcyjnego;

prace naprawcze > na przygotowane podłoże betonowe należy nałożyć za pomocą pędzla warstwę kontaktową poprawiającą przyczepność zapraw naprawczych do powierzchni istniejącego betonu, warstwę wykonać metodą „mokre na mokre” czyli na lekko zwilżone podłoże, zaprawę równomiernie i mocno wcierać, warstwa powinna nieznacznie wychodzić poza obszar naprawy betonu. Następnie główną zaprawę naprawczą należy rozprowadzić na mokrą warstwę kontaktową za pomocą pacy stalowej lub łaty mocno dociskając zaprawę do podłoża, zaprawę należy uformować w sposób odtwarzający uzupełnianą konstrukcję płyty. UWAGA: Etap ten należy wykonać niezwłocznie po zakończeniu etapu – metoda „mokre na mokre”. Jeśli zaprawa kontaktowa wyschnie zanim nałożona zostanie kolejna warstwa naprawcza, konieczne stanie się ponowne jej wykonanie.

Zakres prac remontowych. Dla zapewnienia trwałości konstrukcji płyty balkonowej loggii projektuje się hydroizolację ciężką z papy termozgrzewalnej oraz nową posadzkę betonową. Przewidziano wykonanie trzech warstw:

warstwa spadkowa > wykonana z zaprawy, grubość warstwy od 10 mm przy krawędzi czołowej loggi i grubości 20 mm przy ścianie, spadek warstwy 1%, warstwa spadkowa oddylatowana od ściany za pomocą styropianu, przed wykonaniem warstwy spadkowej podłoże należy zgroszkować w celu uzyskania chropowatej powierzchni oraz zwilżyć i wykonać warstwę kontaktową;

hydroizolacja > wykonana z papy termozgrzewalnej, układanej na zakład z wywinięciem na ściany i próg,

posadzka cementowa > z zaprawy, grubość warstwy 30 mm, zatarta na gładko, wzmocniona włóknami PP, włókna należy stosować w ilości 0,9 kg na 1 m³ zaprawy;

Zakres prac wykończeniowych.

Płyty balkonowe loggi wyłożyć płytkami gresowymi mrozoodpornymi 30 x 30 cm łącznie z cokolikami wys. ok 8 cm.

3.7. Blacharka dachowa, blacharka elewacyjna.

Rynny, rury spustowe obróbki blacharskie gzymsów i pasów podrynnowych w chwili obecnej w złym stanie, kwalifikujące się do całościowej wymiany. Wszystkie obróbki blacharskie dachu i ofasowania elewacji frontowej należy wykonać z blachy tytanowo – cynkowej o prawidłowych spadkach i profilacji. Nowe rynny i rury spustowe proponuje się wykonać z blachy tytanowo – cynkowej.

3.8. Stolarka okienna i drzwiowa

Stolarka okienna w większości drewniana występuje w zróżnicowanych kolorach (biały, brązowy), część okien nowych z profili PCV w kolorze białym.

Projektuje się w całości wymianę stolarki okiennej na nową PCV o współczynniku przenikania ciepła $U_w = 0,9 \text{ W/m}^2\text{K}$, w kolorze białym. Stolarka przeznaczona do wymiany, w całości winna odzwierciedlać istniejącą obecnie pod względem szerokości profili podziału na kwatery oraz sposobu zdobienia.

Zastosowanie nowej stolarki okiennej pozwoli uzyskać wysoki standard energetyczny budynku.

3.9. Elementy metalowe - balustrady balkonów.

Elewacja frontowa – balustrady balkonowe należy poddać konserwacji w zakresie:

- dokładne oczyszczenie z korozji istniejących elementów balustrad metodą piaskowania przy wspomaganiu preparatami do usuwania powłok lakierniczych.
- wykonanie koniecznych napraw i uzupełnień brakujących elementów w oparciu o istniejące powtarzalne,
- pomalowanie 2-krotnie farbą antykorozyjną, następnie 2-krotnie farbą do metalu w kolorze NCS S 7000 N

4. KOLORYSTYKA ELEWACJI

Opis kolorystyki poszczególnych elementów

Celem przywrócenia stylistycznej jednorodności całej bryły budynku, planuje się ujednolicenie kolorystyczne elewacji.

Proponuje się następujące rozwiązania kolorystyczne dla elewacji frontowej :

Parter :

NCS S 2002-R / farba silikonowa

Kolor podstawowy elewacji:

NCS S 1002 R / farba silikonowa

Detal architektoniczny, gzymsy, profile:

NCS S 1002-R / farba silikonowa

Ściany loggi:

NCS S 2002-R / farba silikonowa

Obróbki blacharskie i opierzenia elewacji:

Blacha tytanowo - cynkowa

Rynny i rury spustowe:

Blacha tytanowo – cynkowa

Balustrady i brama wjazdowa:

NCS S 7000-N

Ostatecznie kolorystykę należy ustalić w ramach nadzoru autorskiego nad realizacją. Przed ostatecznym doбором koloru należy zrobić próbę i rezultaty uzgodnić w obecności projektanta.

5. WNIOSKI I ZALECENIA KONSERWATORSKIE

- Stosowane do robót budowlanych materiały powinny posiadać atesty lub dopuszczenia do stosowania w budownictwie i odpowiadać obowiązującym normom.
- Prace należy prowadzić zgodnie z regułami sztuki budowlanej, pod nadzorem służb konserwatorskich, a technologię dostosować do aktualnego stanu obiektu – w razie potrzeby przeprowadzić dodatkowe próby i badania.

W związku z zabytkowym charakterem budynku przy ul. Dworcowej 29 w Bytomiu, roboty konserwatorskie i remontowo - budowlane należy wykonywać ze szczególną starannością i wrażliwością estetyczną, zgodnie z przepisami techniczno - budowlanymi, obowiązującymi Polskimi Normami, zasadami wiedzy technicznej a także pod nadzorem osób posiadających odpowiednie przygotowanie zawodowe. Całość inwestycji znacząco wpłynie na poprawę stanu technicznego i walory estetyczne obiektu a pośrednio także na komfort użytkowania budynku.

6. BRAMA PRZEJAZDOWA

Pierwsza brama wjazdowa od strony ul. Dworcowej wykonana jako metalowa z profili stalowych w dobrym stanie technicznym. Druga brama wjazdowa na podwórzu wykonana jako drewniana, w złym stanie technicznym do usunięcia. W jej miejsce należy zamontować nową bramę wjazdową dostosowaną do wymiarów obecnej, wzór bramy wg istniejącej bramy od strony frontowej.

Krata z drzwiami prowadzącymi na klatkę schodową do wymiany na nową wg wzoru jak na rysunku, drzwi zejściowe do piwnicy do wymiany na nowe stalowe o szerokości 80 cm, istniejąca posadzka w bramie przejazdowej do odczyszczenia.

Tynk na ścianach bramy przejazdowej i suficie nadaje się do skucia, proponuje się docieplenie ścian i sufitu bramy przejazdowej wełną mineralną, następnie wykonanie warstwy z siatki z włókna szklanego zatopionej w kleju. Na tak przygotowanym podłożu wykonać wyprawę tynkarską z tynku barwionego w masie zgodnie z kolorystyką jak na rysunkach, do wysokości 140 cm NCS S 3502-R powyżej kolor NCS S 2002-R, sufit NCS S 0500 – N.

6.1. Termorenowacja wnętrza bramy przejazdowej.

Konieczne ze względów użytkowych jest przeprowadzenie termorenowacji ścian bramy przejazdowej oraz stropu nad bramą.

Docieplenie ścian bramy należy wykonać metodą BSO – Bezspoinowy System Ociepleń (dawniej: metoda lekka mokra) przy użyciu niepalnej dwugęstościowej płyty termoizolacyjnej ze skalnej wełny mineralnej.

Projektuje się docieplenie przy użyciu systemu ociepleń płytami z wełny mineralnej z dwugęstościowej płyty ze skalnej wełny mineralnej. Projektuje się docieplenie wełną o grubości 14 cm (ściany) i 12 cm (strop nad bramą) o współczynniku przewodzenia ciepła $\lambda_D=0,036$ W/mK. Zastosowanie takiego docieplenia pozwoli uzyskać wysoki standard energetyczny budynku.

Założenia budowlane podczas prowadzenia prac ociepleniowych: temperatura zewnętrzna powietrza, podłoża i materiału wbudowywanego nie może wynosić mniej niż +5°C i więcej niż +25 °C. Nie należy wykonywać robót przy silnym wietrze lub intensywnym nasłonecznieniu. Niezwiązane materiały (zaprawę zbrojącą, tynki) należy chronić przed bezpośrednim działaniem deszczu. Należy stosować siatki zabezpieczające na rusztowaniach. Zaleca się, by ocieplenia były wykonywane z rusztowań stacjonarnych. Wymagania w zakresie nośności podłoża - podłoże musi być mocne, czyste, wolne od kurzu i oleju, a tynki organiczne oraz złuszczone się powłoki malarskie należy usunąć. Nierówności ścian przekraczające 1 cm niwelujemy zaprawą wyrównującą.

Powierzchnię ściany – otynkowaną lub nieotynkowaną – należy oczyścić mechanicznie (szczotkami) lub zmyć wodą pod dużym ciśnieniem. Silnie chłonne podłoża należy zagruntować środkiem gruntującym, zmniejszającym ich chłonność.

Pozostałe wymagania w zakresie przygotowania i wykonywania docieplenia ścian.

Elementy w ścianach takie jak okna, drzwi, skrzynki elektryczne muszą być zamontowane przed rozpoczęciem robót ociepleniowych.

Wytyczne wykonania systemu ociepleń

Montaż listew cokołowych Przed rozpoczęciem robót ociepleniowych należy wyznaczyć wysokość cokołu i zaznaczyć ją linią poziomą. Listwa cokołowa powinna być montowana na wysokości ok. 60 cm od poziomu terenu, przy użyciu minimum pięciu łączników na 1 m.b. listwy. Listwę należy zamocować zawsze w pierwszym i ostatnim otworze. Nierówności podłoża można skorygować podkładkami dystansowymi. Na narożach budynku listwę przycinamy pod kątem, zaginamy i montujemy złącza. Listwa cokołowa musi być zamocowana idealnie w poziomie.

Mocowanie płyt z wełny mineralnej

Klejenie Zaprawą Klejącą stosowaną do płyt z wełny mineralnej.

Klej należy przygotować zgodnie ze wskazówkami na opakowaniu. Płytę można położyć na paczce wełny, w sposób umożliwiający swobodny dostęp do niej z każdej strony. Płyty przyklejamy do podłoża nieoznakowaną napisem powierzchnią, metodą punktowo-obwodową. Nakładanie zaprawy klejącej wykonujemy w dwóch etapach.

Niewielką ilością zaprawy klejącej, za pomocą kielni trapezowej, wstępnie gruntujemy płytę

przy jej krawędziach, wzdłuż obwodu oraz w trzech równomiernie rozłożonych punktach. Nakładamy kolejną warstwę zaprawy po obwodzie płyty na szerokości około 7 cm oraz plackami o średnicy około 15 cm w trzech wcześniej wskazanych miejscach tak, aby powierzchnia przyklejenia płyty do podłoża wynosiła co najmniej 40%.

Zaprawę klejącą наносimy na taką grubość, aby zapewnić dobrą przyczepność do podłoża. Natychmiast po naniesieniu zaprawy klejącej płytę należy osadzić ok. 2 cm nad płytami wcześniej przyklejonymi, przesuwając ją za pomocą drewnianej pacy tak, aby uzyskać szczelny styk pomiędzy płytami i następnie docisnąć do podłoża. Taki sposób klejenia zapewnia maksymalną przyczepność. Płyty należy przyklejać mijankowo, szczelnie dosuwając do poprzednio przyklejonych. Nadmiar wychodzącej z boku płyty zaprawy klejącej usuwamy tak, by nie była widoczna na stykach płyt.

Po przyklejeniu płyt, ale nie wcześniej niż po 24 godzinach, w celu wyrównania ewentualnych nierówności należy je przeszlifować pacą obłożoną gruboziarnistym papierem ściernym, aż do uzyskania wymaganej dokładności wykonywanego ocieplenia.

Na narożach budynku płyty powinny być ułożone w sposób zapewniający „związanie”. W celu prawidłowego ukształtowania krawędzi naroża, pozostawione wysunięte płyty obcinamy nożem wzdłuż łaty i szlifujemy pacą obłożoną gruboziarnistym papierem ściernym. Naroża okienne i drzwiowe należy izolować całymi płytami, odpowiednio je docinając.

Wykończenie ościeży.

Połączenia systemu z innymi elementami budowlanymi, takimi jak: ościeża okienne i drzwiowe powinny być wykonane z zachowaniem szczeliny wypełnionej materiałem trwale plastycznym, np. silikonem lub specjalną elastyczną taśmą. Do ościeżnic okiennych oraz drzwiowych przyklejamy listwy przyokienne tak, aby zapewnić ocieplenie ościeża wełną o minimalnej grubości 2 cm. W celu zabezpieczenia okna przed zabrudzeniem podczas prowadzenia robót przyklejamy do listwy folię ochronną, którą odrywamy razem z taśmą klejącą po wykonaniu ocieplenia.

Mocowanie płyt łącznikami mechanicznymi.

Mocowanie łącznikami płyt z wełny mineralnej wykonujemy nie wcześniej niż po 24 godzinach od ich przyklejenia za pomocą łączników wbijanych lub wkręcanych z rdzeniem stalowym. Rodzaj łączników mocujących (wkręcane lub wbijane) oraz ich długość powinny być dostosowane do podłoża, grubości warstwy termoizolacyjnej układu ociepleniowego i występujących obciążeń statycznych. Długość L łączników mocujących powinna wynosić min. 22 cm. Średnica talerzyków stosowanych z łącznikami powinna wynosić co najmniej 60 mm.

Wykonanie warstwy zbrojącej.

Zaprawę zbrojącą należy przygotować zgodnie ze wskazówkami na opakowaniu producenta. Przed przystąpieniem do nakładania zaprawy zbrojącej należy wyszpachlować wszystkie otwory okienne i drzwiowe (ościeża), a naroża ościeży dodatkowo zazbroić listwą narożną z siatką. Nad narożami otworów okiennych i drzwiowych należy wtopić pod kątem 45° pasy siatki z włókna szklanego o wymiarach 35 x 20 cm, gdyż w miejscach tych powstają zwiększone naprężenia, które mogą przyczyniać się do powstawania rys. W miejscach zatapiań pasów siatki zaprawę zbrojącą należy silnie ściągnąć.

Pierwszym etapem nałożenia zaprawy zbrojącej jest gruntowanie powierzchni skalnej wełny cienką warstwą zaprawy zbrojącej gładką stroną pacy. Następnie nakładamy właściwą warstwą zaprawy za pomocą pacy zębatej o zębach 10 x 10 mm, rozprowadzając ją równomiernie po powierzchni płyty. W równej grubości, świeżą warstwą zaprawy zbrojącej wtapiamy siatkę z włókna szklanego (od góry ku dołowi) na całej wysokości ściany, dbając o to, by siatka była naciągnięta i bez zagięć. Przed zatopieniem kolejnego pasa siatki ściągamy z poprzedniej warstwy zaprawy zbrojącej na szerokość zakładu min. 10 cm w celu wyeliminowania zgrubień na łączeniach. Na narożu zatapiamy siatkę równo z grzbietem listwy. Narożnik szpachlujemy pacą kątową. Po wyschnięciu zaprawy zbrojącej wystającą poza obrys listwy cokołowej siatkę obcinamy równo z dolną krawędzią.

Natężenie podkładu tynkarskiego

W normalnych warunkach pogodowych, po trzech dniach na suchą warstwę zbrojącą nakładamy jednowarstwowo za pomocą wałka lub pędzla podkład tynkarski Grunt pod wykończenie tynkami mineralnymi i silikonowymi. W przypadku tynków silikatowych lub silikonowych barwionych w masie należy stosować podkłady barwione w kolorze tynku.

Wykonanie zewnętrznego tynku mineralnego

Po wyschnięciu podkładu tynkarskiego (ale nie wcześniej niż po 24 godzinach) możemy przystąpić do nakładania tynku. Tynk należy przygotować zgodnie ze wskazówkami na opakowaniu producenta. Tynk nakładamy pacą ze stali nierdzewnej, metodą „mokre na mokre” lub nakładamy i ściągamy pacą z tworzywa sztucznego. Następnie nadmiar tynku ściągamy pacą pod kątem na grubość kruszywa. Po dokładnym ściągnięciu nadmiaru tynku przystępujemy do zacierania, pamiętając o wykonywaniu takich samych ruchów, by nie wystąpiły różnice w fakturze tynku. Powierzchnię należy strukturuować w stanie mokrym pacą z tworzywa sztucznego. Tynk o strukturze baranka BR-ECOROCK M zacieramy ruchem kolistym. Tynk o strukturze drapanej DR-ECOROCK M zacieramy w kierunku pionowym, poziomym lub ruchem kolistym. W czasie procesu wiązania i schnięcia tynku należy chronić go przed bezpośrednim działaniem słońca, deszczu i wiatru. W okresach niższych temperatur, przy wysokiej wilgotności, należy uwzględnić wydłużony czas schnięcia.

Elementy charakterystyczne

Szczeliny dylatacyjne w budynku należy wykonać przez zamontowanie systemowego profilu dylatacyjnego. Miejsca styku docieplenia z ramami okiennymi oraz balustradami uszczelnić poprzez zamontowanie rozprężnej taśmy uszczelniającej lub akrylu budowlanego

7. UWAGI KOŃCOWE

- a) Roboty budowlano-montażowe i instalacyjne wykonywać pod nadzorem osób posiadających odpowiednie uprawnienia budowlane.
- b) Wszelkie wątpliwości przyszłego wykonawcy winny być wyjaśnione przed złożeniem oferty
- c) Zamienne rozwiązania techniczne zaproponowane przez wykonawcę robót winny być uzgodnione z Inwestorem i projektantem.
- d) Roboty należy prowadzić zgodnie z Polskimi Normami, odpowiednimi przepisami budowlanymi, sztuką budowlaną, Specyfikacją Techniczną Wykonania i Odbioru Robót Budowlanych i BHP oraz zgodnie z załączonym Planem Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia

pod nadzorem osób z uprawnieniami budowlanymi.

e) Wszystkie użyte do budowy i wykończenia materiały powinny posiadać odpowiednie atesty i świadectwa dopuszczenia, wydane przez odpowiednie uprawnione instytucje, zezwalające na stosowanie ich w budownictwie na terenie Polski. Obowiązek sprawdzania, czy wszystkie zastosowane i wbudowane w przedmiotowy obiekt materiały i urządzenia posiadają stosowne atesty i świadectwa dopuszczenia, spoczywa na inspektorach nadzoru inwestorskiego.

f) Przy zamówieniach poszczególnych elementów zastosowanych w obiekcie, firmy składające oferty są zobowiązane do dokonania niezbędnych domiarów bezpośrednio na budowie, w miejscu, w którym mają być one zamontowane lub wbudowane. W przypadku stwierdzenia w trakcie obmiaru lub późniejszego montażu kolizji z innymi elementami lub instalacjami należy zgłaszać problem nadzorowi inwestorskiemu i rozstrzygać rozwiązanie w obecności projektanta sprawującego nadzór autorski.

g) Wymiary i odległości przedstawione w niniejszej dokumentacji należy doprecyzować na miejscu podczas wykonywanych prac.

8. SPIS RYSUNKÓW BUDOWLANYCH

Rys. nr 1 – Plan sytuacyjny – Inwentaryzacja, skala 1:500

Rys. nr 2 – Elewacja frontowa – Inwentaryzacja, skala 1:50

Rys. nr 3 – Brama przejazdowa / widoki ścian – Inwentaryzacja, skala 1:50

Rys. nr 4 – Elewacja frontowa – Projekt, skala 1:50

Rys. nr 5 – Elewacja frontowa – kolorystyka – Projekt, skala ---

Rys. nr 6 – Brama przejazdowa / widoki ścian – Projekt, skala 1:50

9. ZAŁĄCZNIKI

- inwentaryzacja fotograficzna
- rysunki budowlane
- uprawnienia
- zaświadczenie

Informacja Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia
dla prac związanych z remontem elewacji frontowej i bramy przejazdowej kamienicy
przy ul. Dworcowej 29 w Bytomiu

1. KOLEJNOŚĆ WYKONYWANYCH ROBÓT

1.1. zagospodarowanie placu budowy

1.2. roboty budowlane

1.3. roboty wykończeniowe

1.4. maszyny i urządzenia techniczne użytkowane na placu budowy

2. INSTRUKTAŻ PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIE NIEBEZPIECZNYCH

- szkolenie pracowników w zakresie bhp,
- zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia
- zasady bezpośredniego nadzoru nad pracami szczególnie niebezpiecznymi przez wyznaczone w tym celu osoby
- zasady stosowania przez pracowników środków ochrony indywidualnej oraz odzieży obuwia roboczego

3. MIEJSCE PRZECHOWYWANIA DOKUMENTACJI BUDOWY

Dokumentację budowy należy przechowywać w pomieszczeniu kierownika budowy

4. PLAN ZAGOSPODAROWANIA PLACU BUDOWY

Plan zagospodarowania placu budowy należy przechowywać w pomieszczeniu kierownika budowy

5. KOLEJNOŚĆ WYKONYWANYCH ROBÓT

5.1. Zagospodarowanie placu budowy

Zagospodarowanie terenu budowy należy wykonać przed rozpoczęciem robót budowlanych, w zakresie:

- a) ogrodzenia terenu,
- b) wykonania dróg, wyjść i przejść dla pieszych,
- c) doprowadzenia energii elektrycznej oraz wody
- d) odprowadzenia ścieków,
- e) urządzenia pomieszczeń higieniczno-sanitarnych i socjalnych,
- f) zapewnienia oświetlenia naturalnego i sztucznego,
- g) zapewnienia łączności telefonicznej,
- h) urządzenia składowisk materiałów i wyrobów

Teren budowy należy ogrodzić przed osobami postronnymi. Wysokość ogrodzenia 1,5 m.

Należy wykonać oddzielne bramy dla ruchu pieszego oraz pojazdów mechanicznych i maszyn budowlanych. Szerokość ciągu pieszego jednokierunkowego wynosi 0,75 m.

Dla pojazdów używanych w trakcie wykonywania robót budowlanych należy wyznaczyć miejsca postojowe na terenie budowy.

Szerokość dróg komunikacyjnych na placu budowy dostosować do używanych środków transportowych.

Na drogach i ciągach nie wolno składować materiałów, sprzętu lub innych przedmiotów.

Drogi komunikacyjne dla wózków i taczek oraz pochylnie, po których dokonuje się ręcznego przenoszenia ciężarów nie powinny mieć spadków większych niż 10%.

Przejścia i strefy oświetlić i oznakować znakami ostrzegawczymi lub znakami zakazu.

Strefę niebezpieczną, w której istnieje zagrożenie spadania z wysokości przedmiotów, ogrodzić balustradami i oznakować w sposób uniemożliwiający dostęp osobom postronnym.

Strefa ta nie może wynosić mniej niż 1/10 wysokości, z której mogą spadać przedmioty, lecz nie mniej niż 6,0 m.

Przejścia, przejazdy i stanowiska pracy w strefie niebezpiecznej zabezpieczyć daszkami ochronnymi.

Daszki ochronne powinny znajdować się na wysokości nie mniejszej niż 2,4 m nad terenem w najniższym miejscu i być nachylone pod kątem 45 w kierunku źródła zagrożenia.

Używanie daszków ochronnych jako rusztowań lub miejsc składowania narzędzi, sprzętu, materiałów jest zabronione.

Roboty związane z podłączeniem, sprawdzaniem, konserwacją i naprawą instalacji i urządzeń elektrycznych mogą być wykonywane wyłącznie przez osoby posiadające odpowiednie uprawnienia.

Rozdzielnice budowlane prądu elektrycznego znajdujące się na terenie budowy zabezpieczyć przed dostępem osób nieupoważnionych.

Rozdzielnice powinny być usytuowane w odległości nie większej niż 50,0 m od odbiorników energii.

Okresowe kontrole stanu stacjonarnych urządzeń elektrycznych pod względem bezpieczeństwa należy przeprowadzać co najmniej jeden raz w miesiącu, natomiast kontrola stanu i oporności izolacji tych urządzeń, dwa razy w roku, a ponadto:

- a) przed uruchomieniem urządzenia po dokonaniu zmian i napraw części elektrycznych i mechanicznych,
- b) przed uruchomieniem urządzenia, jeżeli urządzenie było nieczynne przez ponad miesiąc,
- c) przed uruchomieniem urządzenia po jego przemieszczeniu.

Zapewnić dostateczną ilość wody zdatnej do picia pracownikom zatrudnionym na budowie oraz do celów higieniczno - sanitarnych, gospodarczych i przeciwpożarowych.

Pracownikom zatrudnionym w warunkach szczególnie uciążliwych należy zapewnić: posiłki wydawane ze względów profilaktycznych, napoje, których rodzaj i temperatura powinny być dostosowane do warunków wykonywania pracy.

Napoje będą zapewnione pracownikom zatrudnionym:

- przy pracach na otwartej przestrzeni przy temperaturze otoczenia poniżej 10 C lub powyżej 25 C.

Zabrania się urządzania w jednym pomieszczeniu szatni i jadalni w przypadku, gdy na terenie budowy roboty budowlane wykonuje więcej niż 20 - pracujących. W takim przypadku, szafki na odzież powinny być dwudzielne, zapewniające możliwość przechowywania oddzielnie odzieży roboczej i własnej. W pomieszczeniach higieniczno - sanitarnych mogą być stosowane ławki, jako miejsca siedzące, jeżeli są one trwale przytwierdzone do podłoża.

Na terenie budowy należy wyznaczyć, utwardzone i odwodnione miejsca do składania materiałów i wyrobów. Opieranie składowanych materiałów lub wyrobów o płoty, słupy napowietrznych linii elektroenergetycznych, konstrukcje wsporcze sieci trakcyjnej lub ściany obiektu budowlanego jest zabronione. Wchodzenie i schodzenie ze stosu utworzonego ze składowanych materiałów lub wyrobów jest dopuszczalne przy użyciu drabiny lub schodów.

5.2. Roboty budowlane

Osoby przebywające na stanowiskach pracy, znajdujące się na wysokości co najmniej 1,0 m od poziomu podłogi lub ziemi, powinny być zabezpieczone balustradą przed upadkiem z wysokości.

Balustradami powinny być zabezpieczone:

- krawędzie stropów nie obudowanych ścianami zewnętrznymi,
- pozostawione otwory w ścianach (drzwiowe, balkonowe, szybów dźwigowych).

Otwory w stropach, na których prowadzone są prace lub, do których możliwy jest dostęp ludzi, należy zabezpieczyć przed możliwością wypadnięcia lub ogrodzić balustradą.

Przemieszczanie w poziomie stanowisko pracy powinno mieć zapewnione mocowanie końcówki linki bezpieczeństwa do pomocniczej liny ochronnej lub prowadnicy poziomej, zamocowanej na wysokości około 1,50 m wzdłuż zewnętrznej strony krawędzi przejścia.

Wytrzymałość i sposób zamocowania prowadnicy, powinny uwzględniać obciążenie dynamiczne spadającej osoby.

W przypadku, gdy zachodzi konieczność przemieszczenia stanowiska pracy w pionie, linka bezpieczeństwa szelek bezpieczeństwa powinna być zamocowana do prowadnicy pionowej za pomocą urządzenia samohamującego.

Długość linki bezpieczeństwa szelek bezpieczeństwa nie powinna być większa niż 1,50 m.

Amortyzatory spadania nie są wymagane, jeżeli linki asekuracyjne są mocowane do linek urządzeń samohamujących, ograniczających wystąpienie siły dynamicznej w momencie spadania, zwłaszcza aparatów bezpieczeństwa lub pasów bezwładnościowych.

Osoby korzystające z urządzeń krzesełkowych, drabin linowych lub ruchomych podestów roboczych powinny być dodatkowo zabezpieczone przed upadkiem z wysokości za pomocą

przewodnicy pionowej, zamocowanej niezależnie od lin nośnych drabiny, krzeselka lub podestu.

5.3. Roboty wykończeniowe

Montaż rusztowań, ich eksploatacja i demontaż powinny być wykonane zgodnie z instrukcją producenta lub projektem indywidualnym.

Osoby zatrudnione, przy montażu i demontażu rusztowań oraz monterzy podestów roboczych powinien posiadać wymagane uprawnienia.

Osoby dokonujące montażu i demontażu rusztowań obowiązane są do stosowania urządzeń zabezpieczających przed upadkiem z wysokości.

Przed montażem i demontażem rusztowań należy wyznaczyć i wygrodzić strefę niebezpieczną.

Rusztowania i ruchome podesty robocze powinny być wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem.

Odbiór rusztowania dokonuje się wpisem do dziennika budowy lub w protokole odbioru technicznego.

W przypadku rusztowań systemowych dopuszczalne jest umieszczenie poręczy ochronnej na wysokości 1,00 m.

Rusztowania z elementów metalowych powinny być uziemione i posiadać instalację piorunochronną.

Stosowanie siatek ochronnych nie zwalnia z obowiązku stosowania balustrad.

Roboty wykończeniowe wewnętrzne mogą być wykonywane z rusztowań składanych typu „Warszawa” (roboty tynkarskie, montażowe, instalacyjne) oraz drabin rozstawnych (roboty malarskie).

Montaż rusztowań, ich eksploatacja i demontaż powinny być wykonane zgodnie z instrukcją producenta.

Montaż i demontaż tego typu rusztowań może być przeprowadzony tylko i wyłącznie przez osoby odpowiednio przeszkolone w zakresie jego konstrukcji, montażu i demontażu.

Rusztowania tego typu powinny być wykorzystywane zgodnie z przeznaczeniem.

Dopuszcza się wykonywanie robót malarskich przy użyciu drabin rozstawnych tylko do wysokości nieprzekraczalnej 4,0 m od poziomu podłogi.

Drabiny należy zabezpieczyć przed poślizgiem i rozsunięciem się oraz zapewnić ich stabilność.

W pomieszczeniach, w których będą prowadzone roboty malarskie roztworami wodnymi, należy wyłączyć instalację elektryczną i stosować zasilanie, które nie będzie mogło spowodować zagrożenia prądem elektrycznym.

Przy ręcznej lub mechanicznej obróbce elementów kamiennych, pracownicy powinni używać środków ochrony indywidualnej, takich jak:

- gogle lub przyłbice ochronne,

- hełmy ochronne,
- rękawice wzmocnione skórą,
- obuwiu z wkładkami stalowymi chroniącymi palce stóp.

Stanowiska pracy powinny umożliwić swobodę ruchu, niezbędną do wykonywania pracy.

5.4. Maszyny i urządzenia techniczne użytkowane na placu budowy

Maszyny i inne urządzenia techniczne oraz narzędzia zmechanizowane powinny być montowane, eksploatowane i obsługiwane zgodnie z instrukcją producenta oraz spełniać wymagania określone w przepisach dotyczących systemu oceny zgodności.

Maszyny i inne urządzenia techniczne, podlegające dozorowi technicznemu, mogą być używane na terenie budowy tylko wówczas, jeżeli wystawiono dokumenty uprawniające do ich eksploatacji.

Wykonawca, użytkujący maszyny i inne urządzenia techniczne, nie podlegające dozorowi technicznemu, powinien udostępnić organom kontroli dokumentację techniczno-ruchową lub instrukcję obsługi tych maszyn, urządzeń. Operatorzy lub maszyniści żurawi, maszyn budowlanych, kierowcy wózków i innych maszyn o napędzie silnikowym powinni posiadać wymagane kwalifikacje.

Stanowiska pracy operatorów maszyn lub innych urządzeń technicznych, które nie posiadają kabin, powinny być:

zadaszone i zabezpieczone przed spadającymi przedmiotami,
osłonięte w okresie zimowym.

6. INSTRUKTAŻ PRACOWNIKÓW PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO REALIZACJI ROBÓT SZCZEGÓLNIE NIEBEZPIECZNYCH

Szkolenia w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych, przeprowadza się jako:

- szkolenie wstępne,
- szkolenie okresowe.

Szkolenie wstępne na stanowisku pracy („Instruktaż stanowiskowy”) powinien zapoznać pracowników z zagrożeniami występującymi na określonym stanowisku pracy, sposobami ochrony przed zagrożeniami, oraz metodami bezpiecznego wykonywania pracy na tym stanowisku.

Pracownicy przed przystąpieniem do pracy, powinni być zapoznani z ryzykiem zawodowym związanym z pracą na danym stanowisku pracy.

Fakt odbycia przez pracownika szkolenia wstępnego ogólnego, szkolenia wstępnego na stanowisku pracy oraz zapoznania z ryzykiem zawodowym, powinien być potwierdzony przez pracownika na piśmie oraz odnotowany w aktach osobowych pracownika.

Szkolenie wstępne podstawowe w zakresie bhp, powinny być przeprowadzone w okresie nie dłuższym niż 6 miesięcy od rozpoczęcia pracy na określonym stanowisku pracy.

Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach operatorów żurawi, maszyn budowlanych i innych maszyn o napędzie silnikowym powinni posiadać wymagane kwalifikacje.

Powyższy wymóg nie dotyczy betoniarek z silnikami elektrycznymi jednofazowymi oraz silnikami trójfazowymi o mocy do 1 KW.

Nie wolno dopuścić pracownika do pracy, do której wykonywania nie posiada wymaganych kwalifikacji lub potrzebnych umiejętności, a także dostatecznej znajomości przepisów oraz zasad bhp.

Bezpośredni nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy na stanowiskach pracy sprawują kierownik robót oraz majster budowy, stosownie do zakresu obowiązków.

Osoba kierująca pracownikami jest obowiązana:

- organizować stanowiska pracy zgodnie z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy,
- dbać o sprawność środków ochrony indywidualnej oraz ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem,
- organizować, przygotowywać i prowadzić prace, uwzględniając zabezpieczenie pracowników przed wypadkami przy pracy, chorobami zawodowymi i innymi chorobami związanymi z warunkami środowiska pracy,
- dbać o bezpieczny i higieniczny stan pomieszczeń pracy i wyposażenia technicznego, a także o sprawność środków ochrony zbiorowej i ich stosowania zgodnie z przeznaczeniem.

Na podstawie:

- oceny ryzyka zawodowego występującego przy wykonywaniu robót na danym stanowisku pracy
- wykazu prac szczególnie niebezpiecznych,
- określenia podstawowych wymagań bhp przy wykonywaniu prac szczególnie niebezpiecznych,
- wykazu prac wykonywanych przez co najmniej dwie osoby,
- wykazu prac wymagających szczególnej sprawności psychofizycznej,

Kierownik budowy powinien podjąć stosowne środki profilaktyczne mające na celu:

- zapewnienie organizacji pracy i stanowisk pracy w sposób zabezpieczający pracowników przed zagrożeniami wypadkowymi oraz oddziaływaniem czynników szkodliwych i uciążliwych,
- zapewnienie likwidacji zagrożeń dla zdrowia i życia pracowników głównie przez stosowanie technologii, materiałów i substancji nie powodujących takich zagrożeń.

W razie stwierdzenia bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia pracowników osoba kierująca, pracownikami obowiązana jest do niezwłocznego wstrzymania prac i podjęcia działań w celu usunięcia tego zagrożenia.

Pracownicy zatrudnieni na budowie, powinni być wyposażeni w środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze, zgodnie z tabelą norm przydziału środków ochrony indywidualnej i tabelą opracowaną przez pracodawcę.

Środki ochrony indywidualnej w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa użytkowników tych środków powinny zapewniać wystarczającą ochronę przed występującymi zagrożeniami (np. upadek z wysokości, uszkodzenie głowy, twarzy, wzroku, słuchu).

7. MIEJSCE PRZECHOWYWANIA DOKUMENTACJI BUDOWY

Dokumentacja budowy powinna znajdować się w biurze kierownika budowy, dotyczy to n/w dokumentów:

- projekt budowlany
- projekty techniczne na wykonanie przyłączy i instalacji elektrycznej, wod.-kan., gazowej
- plan bezpieczeństwa i ochrony zdrowia;
- odpis pozwolenia na budowę;
- odpisy decyzji Dozoru Technicznego dopuszczających do użytkowania maszyny i urządzenia techniczne podlegające dozorowi technicznemu;
- dokumentacje techniczno-ruchowe oraz instrukcje obsługi maszyn i urządzeń technicznych użytkowanych na placu budowy;
- protokół z badania skuteczności ochrony przeciwporażeniowej instalacji elektrycznej oraz odbiorników użytkowanych na placu budowy;
- protokoły odbioru technicznego rusztowań rurowych lub ramowych na placu budowy;
- odpisy orzeczeń lekarskich dopuszczających pracowników do pracy na wysokości;
- odpisy zaświadczeń o odbytych przez pracowników zatrudnionych na stanowiskach robotniczych szkoleń wstępnych na stanowisku pracy w zakresie bhp;
- atesty na używane środki ochrony indywidualnej.

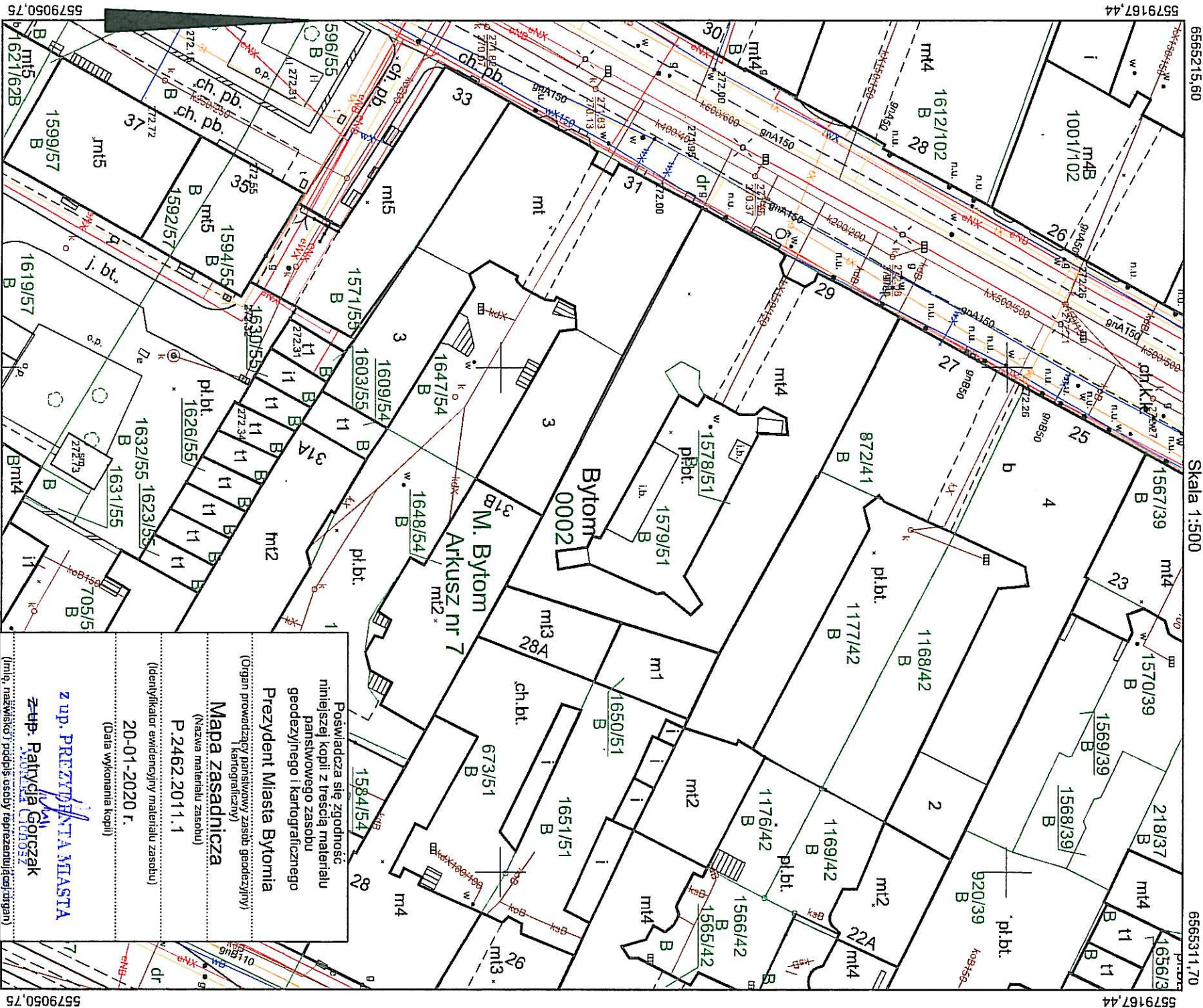
Powyższe dokumenty kierownik budowy obowiązany jest udostępnić właściwym organom kontrolnym.

Informację Bezpieczeństwa i Ochrony Zdrowia do prac związanych z remontem elewacji frontowej i elewacji tylnych kamienicy zlokalizowanej przy ul. Dworcowej 29 w Bytomiu wykonał:

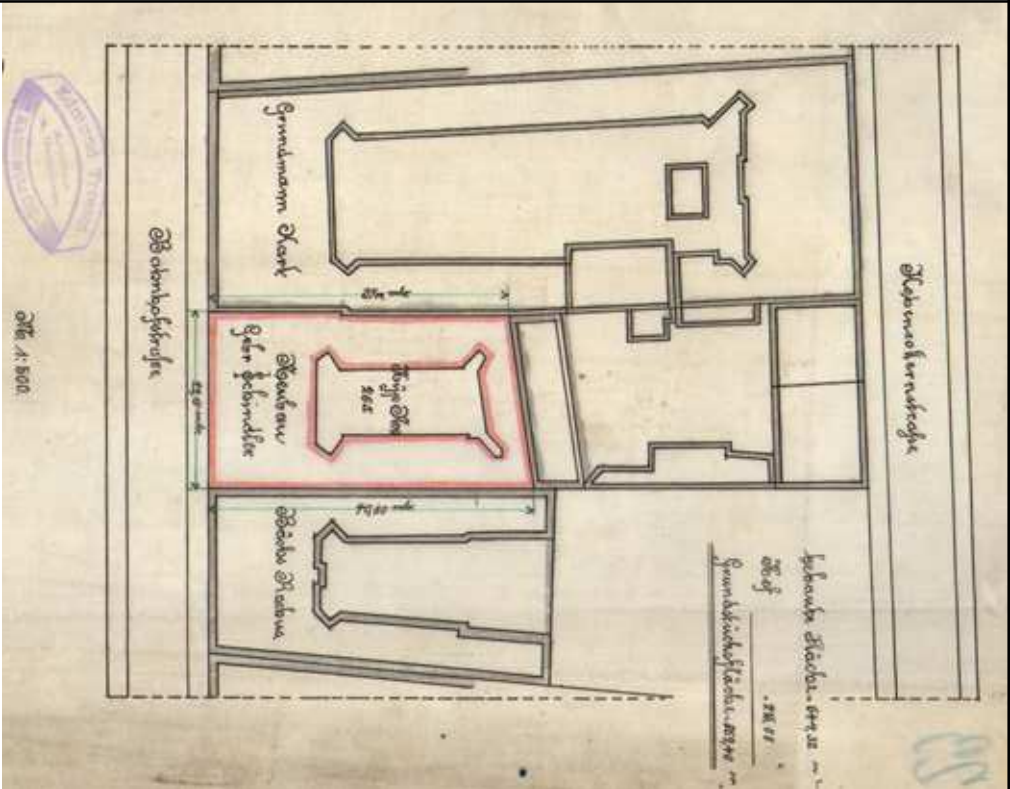
mgr inż. arch. Ihor Syczyk

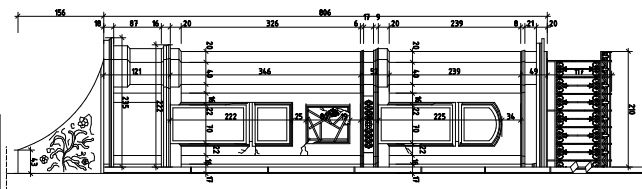
Mapa zasadnicza
6.131.29.01.4.4
Skala 1:500

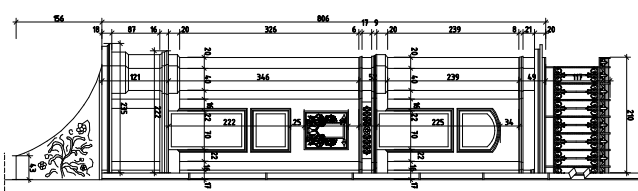

Poswiadcza się zgodność
niniejszej kopii z treścią materiału
państwowego zasobu
geodezyjnego i kartograficznego
Prezydent Miasta Bytomia
(Organ prowadzący państwowy zasób geodezyjny i
kartograficzny)
Mapa zasadnicza
(Nazwa materiału zasobu)
P.2462.2011.1
(Identyfikator ewidencyjny materiału zasobu)
20-01-2020 r.
(Data wykonania kopii)
(Imię, nazwisko) Podpis osoby sporządzającej (osobę)
z up. PRZEDKŁADAJĄCEGO
z up. RALFIA GORCZAK
MAGDA CICHOSZ
Geodezyjny i kartograficzny 6565311.70
Wydział Geodezji

UWAGA: 1. Projekt jest chroniony Prawem Autorskim (Dz.U.94.24.83. z dnia 23.02.94) Wszystkie informacje zawarte w projekcie (pokazane i opisane) stanowią własność Pracowni Projektowej SEVENARCH i nie wolno ich używać ponownie, kopiować i reprodukowwać bez pisemnej zgody Pracowni Projektowej SEVENARCH. 2. Wszystkie zmiany użytych do projektu materiałów, elementów instalacji i wyposażenia należy uzgodnić z głównym projektantem. Brak uzgodnienia zdejmuje odpowiedzialność z Pracowni Projektowej SEVENARCH za skutki tego działania. 3. Roboty budowlane należy wykonać zgodnie ze sztuką budowlaną oraz "Prawem budowlanym" (Dz.U.94.89.414 z dnia 25.08.94). 4. Wersja cyfrowa projektu została wykonana na legalnej wersji ARCHICADA STAR(T) EDITION 2008 nr licencji: 10-6017506, 10-6017520	
SEVENARCH PRACOWNIA PROJEKTOWA	
Tytuł opracowania PROJEKT REMONTU ELEWACJI FRONTOWEJ I BRAMY PRZEJAZDOWEJ KAMIENICY MIESZKALNO - USTĘGOWEJ PRZY UL.DWORCOWEJ 29 W BYTOMIU	
Inwestor WSPÓLNOTA MIESZKANOWA PRZY UL.DWORCOWEJ 29 41-902 BYTOM Adres inwestycji ul. DWORCOWA 29 41-902 Bytom Dz. nr 1578/51, obręb: Bytom	
Tytuł rysunku PLAN SYTUACYJNY	Stradum Architektura/ Projekt
Projektant: mgr inż. arch. Ihor Syzyk nr upr. arch. bud. 187/5/k	
Opracowanie inż. arch. Natalia Brytka	
Opracowanie tech. arch. Marek Bończyk	
Data styczeń 2020	Skala 1:500
Numer rysunku	

[illegible]

[illegible]

SEVENARCI
PRACOWNIA PROJEKTOWA

STOLARKA OKIENNA PARTERU - istniejąca
STOLARKA OKIENNA - kolor biały PCV
OBRÓBKİ BLACHARSKIE - blacha cynkowo - tytanowa
RYNNY I RURY SPUSTOWE - blacha cynkowo - tytanowa
BALUSTRADY BRAMA WJAZDOWA - NCS S 7000 N
CEGLA DO ODCZYSZCZENIA

- 1 NCS S 2002-R
2 NCS S 1002-R

UWAGA: 1. Projekt jest chroniony prawem Autorskim (Dz.U. 24.83. z dnia 23.02.94). Wszystkie informacje zawarte w projekcie, pokazane i opisane, stanowią własność Pracowni Projektowej SEVENARCH. Nie wolno ich kopiować, rozpowszechniać, reprodukować bez zgody Pracowni Projektowej SEVENARCH. 2. Wszelkie zmiany użytych do projektu materiałów, elementów, instalacji i wyposażenia, należy uzgodnić z głównym projektantem. Brak uzgodnień na zdjęciu, odpowiada odpowiedzialność z Pracowni Projektowej SEVENARCH za skutki tego działania. 3. Roboty budowlane należy wykonać zgodnie ze sztuką budowlaną oraz "Prawem budowlanym". 4. Wersja cyfrowa projektu została wykonana na legitymacji wersji ARCHICADA START II EDITION 2008 nr licencji: 10-6-017506, 10-6-017520		SEVENARCH PRACOWNIA PROJEKTOWA	
Tytuł opracowania PROJEKT REMONTU ELEWACJI FRONTOWEJ I BRAMY PRZEJAZDOWEJ KAMIENICY MIESZKALNO - USŁUGOWEJ PRZY UL. DWORCOWEJ 29 W BYTOMIU		Tytuł rysunku ELEWACJA FRONTOWA - KOLORYSTYKA	
Inwestor WSPÓLNOTA MIESZKANIOWA PRZY UL. DWORCOWEJ 29 41-902 BYTOM		Stadium Architektura/ Projekt	
Adres inwestycji ul. DWORCOWA 29 41-902 Bytom Dz. nr 1578/51, obręb: Bytom		Projektant: mgr inż. arch. Ihor Syczyk nr upr. arch. bud. 187/75/kt	
Opracowanie inż. arch. Natalia Brytka			
Opracowanie tech. arch. Marek Bończyk			
Data styczeń 2020		Skala ---	
Numer rysunku			

 	
projekt opracowany PROJEKT REMONTU ELEWACJI FRONTOWEJ I BRAMY PRZEJAZDOWEJ KAMENICY MIESZKALNO – USŁUGOWEJ PRZY UL. DWORCOWEJ 29 W BYTOMIU Wzrost WSPÓLNOTA MIESZKANOWA PRZY UL. DWORCOWEJ 29 41-902 BYTOM Adres inwestycji ul. DWORCOWA 29 41-902 Bytom Dz. nr 158/51, obręb: Bytom	
Imię i nazwisko BRAMA PRZEJAZDOWA RZUT / WIDOKI ŚCIAN Projektant mgr inż. arch. Ihor Szyzyk nr upr. arch. bud. 18/75/k1 Opracowanie inż. arch. Natalia Brytko	Stanowisko Architektura / Projekt
Opracowanie inż. arch. Marek Bofczyk	Skala
Data styczeń 2020	1:50
Numer rysunku	